

UPRAVA ZA ZAŠTITU

KLASA 21 (1)

INDUSTRISKE SVOJINE

IZDAN 1. JUNA 1929.

PATENTNI SPIS BR. 5938.

Automatic Elektric Inc. Chicago (U. S. A.).

Poboljšanja u automatskim telefonskim sistemima.

Prijavljeno od 18. septembra 1926.

Važi od 1. maja 1928.

Traženo pravo prvenstva od 23. septembra 1925. (USA.).

Ovaj se pronalazak odnosi na telefon-ska postrojenja, a naročito na sisteme, kod kojih se upotrebljavaju sekundarni prekidači da bi primarni došli do velike grupe linija. Sistem ovog tipa opisan je u engleskom opisu br. 169.698, gde sekundarni prekidači biraju nezauzete linije, a primarni prekidač može samo dovesti u primenu sekundarni, ako se nalazi već u vezi sa nezauzetom linijom. Da bi se izve-lo potrebno biranje, predvidjeni su rasporedi za uklanjanje svih nezauzetih sekundarnih prekidača jedne grupe, ako nijedan sekundarni prekidač te grupe ne stoji u vezi preko kontakta sa nezauzetom lini-jom. Sa ovim rasporedom moguće je da propadne eventualni nov doziv, ako daje doziv tako, da isti zauzme poslednji slobodni prekidač u grupi, pre nego što se izabere nova linija. Prema tome raspored je izmenjen u engleskom opisu br. 195928, tako da su uklanjanje (kretanje) jedne grupe sekundarnih prekidača vrši, ako ima još jedan slobodan izlaz, i pri tom se koći kretanje sekundarnog prekidača, ako su svi izlazi sekundarnih prekidača zauzeti. Ovaj pronalazak je dalji razvoj rasporeda opisanog u gornjim opisima, čime se po-stižu: nova sigurnost u radu i smanjenje troškova oko održavanja.

Prema jednoj karakteristici pronala-ska, kod sistema ovog tipa rasporedjeni su relei, koji rukovode normalnim radom sekundarnih prekidača na primarnoj strani razvodnog okvira, koji je predviđen da olakša regrupisanje prekidača.

Prema daljoj karakteristici pronalaska sekundarni prekidači, koji svi imaju pri-stup k istim odlaznim glavnim linijama, podeljena je u izvestan broj grupa a tako isto predviđeni su rasporedi tako, da se, ako preveliki broj prekidača iste grupe želi istovremeni rad, vaspostavljuju isto-vremeno samo veze za prekidače jednog dela grupe.

Dalja odlika pronalaska leži u tome, što su primarni prekidači podeljeni u iz-vestan broj grupa, za koje je zajednički veći broj glavnih linija, koje idu ka sekundarnim prekidačima, pri čem je sekundarni prekidač, vezan sa zajedničkom glav-nom linijom, udešen, da radi pod kontrolom ma koje grupe, sa kojom je vezan.

Ove odlike kao i druge, koje nisu po-sebno pomenute ovde, bolje će se shvatiti iz sledećeg opisa jednog načina izvodjenja pronalaska, koji je u vezi sa priloženim nacrtom.

Naravno treba imati na umu, da je po-kazani raspored dat samo kao primer i da se mogu vršiti razne detaljne izmene od strane stručnjaka, a da se ne izadje iz gra-nica pronalaska.

Nacrti 1—3 zaključno pokazuju, pomo-ću običnih šema za kola struje, izvestan broj aparata u telefonskom sistemu, koji realizuje principe pronalaska. Da bi se na-crti bolje razumeli, sliku 2 treba staviti ispod slike 1, a sliku 3 desno od slike 1. Ako se nacrti rasporede tako, onda sl. 1 i 2 pokazuju dve primarne grupe glavnih li-nija sa njihovom zajedničkom opremom,

a sl. 3. pokazuje deo proste (jedinačne) sekundarne grupe, zajedno sa izvesnim uređenjem zajedničkim za grupu.

U sl. 1 i 2, vertikalni red krajeva, od dvaju polica obeležen sa **T.A** pri vrhu sl. 1, pokazuje krajeve na tako zvanom »zborištu krajeva«, pri čem se ovo ime obično upotrebljava za oznaku okvira, na kome se završavaju krajevi višestruko vezane police, pri čem krajevi pripadaju izvensnom broju grupa selektora. Na ovom se okviru prave veze, koje određuju broj selektora, koji dovode saobraćaj u datu primarnu grupu.

Releje i druge opreme, zajedno sa povezanim vertikalnim redovima krajeva, drži središnji deo, tako zvani nosač releja, koji se pruža vertikalno između dve crtaste linije, obeležene na sl. 1 sa **R.R**. Glavni kablovi idu od **T.A** do leve strane nosača releja, a drugi kablovi idu sa desne strane nosača ka levoj strani posrednog razvodnog okvira **I. D. F.** Po ovom organu **I. D. F.** pomeraju se skakavice radi povezivanja raznih linija u dotičnim primarnim grupama sa prekidačima u željeznim sekundarnim grupama. Sa desne strane **I. D. F.** kablovi se pružaju do sekundarnih prekidača, od kojih je jedan (**SS**) pokazan u sl. 3.

Dve linije, pokazane u sl. 1, označene su sa **T—1** i **T—10**. Odavde je jasno, da su ove linije prva i deseta linija iz grupe od deset linija, koje su pristupačne grupi selektorskih prekidača. Primjećujemo, da je predviđeno obično lančasto kolo struje, koje ide preko kontakta na releima sviju glavnih linija u primarnim grupama, gde rele **19** radi u cilju običnog kontrolisanja početnog releja **20**. Lančasti rele **19** je na kraju, i udešen je tako, da ne radi sa dva i više otpora, kao što su kod **10**, koji su vezani na rad u istom. Ako se svi sem jednog otpora vežu otočno na neki način, onda se rele **19**, koji je dvostupni rele, energizirati preko svog prvog stupnja i staviti u rad početni rele **20**. Ako se svi otpori kratko vežu, onda rele **19** radi preko svog drugog stupnja, čime stupa u dejstvo brojač **M**, koji beleži stanje svih zauzetih glavnih linija u grupi. Napominjemo, da početni rele **20**, pošto otpočne rad, zatvara jedno mesto u kolu struje pokretnog magneta svakog prekidača, koji je vezan sa grupom glavnih linija, tako da takvi sekundarni prekidači, ako su nezauzeti i stoje na zauzetim odlaznim linijama, rade da bi birali nezauzete linije.

Sl. 2 pokazuje dve linije **T—1'** i **T—10'**, koje su prva i deseta linije odvojene primarne grupe. Primećujemo, da linija **T—10'** nema linijskog releja i da se linijski provodnici ne zatvaraju kod **T. A.** U me-

sto toga veza nameravana za liniju **T—10** preko provodnika **31—33** prenosi se na liniju **T—10** (sl. 1), tako da linija **T—10** (sl. 1) bude zajednička za obe grupe selektora. Ovo je poznati raspored graduisanja, koji su upotrebljava za veći koeficijent u liniji, i to time, što se izvesne linije čine nezavisnim za svaku od dve grupa prekidača, i time što se neke druge linije čine zajedničke za obe grupe, pri čem su pojedinačne linije prvi izbor za dotične prekidače a zajedničke linije se biraju od strane samo date grupe prekidača, pošto se sve nezavisne linije zauzmu.

U sl. 3 pokazani sekundarni prekidač **SS** jeste mehanički i to poznatog tipa, kod koga kraci nemaju normalnog položaja i pomeraju se napred hodom unazad vezanog pokretnog magneta mesto hodom unapred. I ako je prekidač pokazan šematički jedino sa nekoliko kontakta, isti ima dvadeset i pet sprega poličnih kontakta. Kontrolni prekidač **CS** sličan je sa mehaničke tačke gledišta sa sekundarnim prekidačem **SS**.

U ovom slučaju pretpostavlja se, da je veza preko grupe odlaznih linija takva, da su potrebni osamdeset sekundarnih prekidača kao na pr. **SS** za saobraćaj za dvadesetpet odlaznih linija, pri čem se pretpostavlja, da sekundarni prekidači kao što su **SS** imaju pristupa za svaku od dvadesetpet linija, mada se na slici vide samo nekoliko kontakta. Pretpostavlja se dalje, da su sekundarni prekidači montirani u redovima od po dvadeset prekidača, pri čem se svaki red zove »raf«. Predviđen je rele napajan baterijom, kao što je rele **211**, za svaki raf (red) prekidača, čime se dobija za svaku grupu po četiri takva releja. Uz to su za svaki raf prekidača predviđena dva isključna releja, kao što su **215** i **216**, pri čem su releji **211**, **215** i **216** pridodati rafu, u kome leži sekundarni prekidač **SS**. Dejstvo baterijom napajanog releja, na pr. **211**, leži u tome, da otpočne rad zajedničkog kontrolnog prekidača **CS**, koji reguliše traženje u raznim rafovima, ako veći od napred određenog broja prekidača počne sa traženjem.

U gore navedenom opisu br. 195.928 opisano je uređenje, kojim se, ako su sve sa naročite grupe odlazeće linije zauzete, isključni rele stavlja u rad, da bi ispregnuo bateriju od magneta svih prekidača, koji imaju pristupa zauzetoj grupi. Isključni releji, na pr. **215** i **216**, i isključni releji (ne pokazani) za druge rafove odgovaraju ovom isključnom releju. Prema tome, ako su zauzete sve odlazne linije, kao na pr. ona što ide od transmitera **R**, onda se svi releji kao rele **207** energiziraju i

vaspostavlja lanac preko normalno zatvorenih kontakta na releima 231 i 233 za sve isključne rele grupe, zaključno sa rela 215 i 216, i ovi relei kad rade, otvaraju magnetska kola svih povezanih sekundarnih prekidača, kao na pr. prekidača SS. Isti isključni relei upotrebljuju se za sputavanje traženja pod upravom prekidača CS, koji svojim dejstvom dopušta traženje u isto vreme pomoću malog broja sekundarnih prekidača na način, o kome će docnije biti govora.

Pošto je pronalazak opisan u opšte, sad će biti dat detaljan opis rada aparata. Za tu svrhu se pretpostavlja da je linija T—1 (sl. 1) zauzeta jednim od selektora, koji ima vezu sa istim.

Ako je linija T—1 zauzeta, onda je zemlja u vezi preko provodnika 3, T.A (zborište krajeva), nosača za rele i I. D. F. sa provodnikom 16 sekundarnog prekidača SS. Pošto probni krak 204 prekidača SS stoji na probnom kontaktu transmitema R, to je zemlja u vezi sa provodnikom 252 izlazne linije, čime se linija sa provodnicima 251—253 zauzima na običan način. Kao dalji rezultat zauzimanja linije T—1 jeste zatvaranje kola preko provodnika 2 i 4, T. A, nosača relea, I. D. F., provodnika 15 i 18, kraka 203 i 205 i provodnika 251 i 253 za linijski rele 206 transmitema R. Gornji namotaj linijskog relea 8 kod nosača za rele uključen je u kolu linijskog relea 206, s rezultatom, da se rele 8 energizira i na ankeru 12 otvara jedno mesto u kolu kretnog magneta 201 sekundarnog prekidača SS i zatvara isključno kolo za svoj donji namtoj. Na ankeru 11, rele 8 kratko vezuje svoj gornji namotaj posle zatvaranja zaustavnog kola za donji namotaj preko ankera 12. Rele 9 se energizira, čime se zemlja veže sa isključnim provodnikom linije T—1, a na ankeru 13 zatvara mesto u kolu kretnog magneta 201 sekundarnog prekidača. Ovaj pak rezultat ne stavlja u rad kretni magnet sekundarnog prekidača SS i to usled toga, što je raspored relea 8 i 9 takav, da rele 8 otvara mesto u kolu kretnog magneta na ankeru pre rada ankera 13 relea 9. Kao dalji rezultat energiziranja relea 9 jeste kratko vezivanje otpora 10 na ankeru 14, tako da se vrši priprema za rad relea 19 na način, o kome će docnije biti reči.

U transmitemu R sl. 3, linijski se rele 206 energizira, ako se njegovo kolo zatvori, i na ankeru 208 zatvori obično kontrolno kolo za prekidač, ka kome ide odlazna linija, pri čem se u isto vreme na ankeru 254 zatvara kolo za isključni rele 207. Ovaj se rele ener-

gizira i vezuje zemlju na provodniku 252 preko ankera 209 tako, da se gornji prekidači održavaju u radu na običan način. Na ankeru 210 rele 207 zatvara jedno mesto u vezanom lancu, pri čem ovaj rad ne daje nikakav naročiti rezultat, dok ima neupotrebljenih drugih linija u istoj grupi.

Kao odgovor na podešavanje ostalih brojeva u željenoj numeri, izazvani prekidi u kolu rele 206 transmittera R prenose se na vezanu liniju medju-centrale preko ankera 208, našta se veza šalje do željene linije na običan način.

Čim se završi govor, dozivni preplatnik ostavlja slušalicu (prijemnik), našta linijski rele 206 pada i preko ankera 208 otvara kontrolno kolo, koje ide do međugradske centrale, s rezultatom, da su prekidači u toj centrali isključeni na običan način. Kolo isključnog relea 207 otvara se na ankeru 254 i rele 207 pada posle izvesnog vremena i isključuje zemlju na ankeru 209 sa provodniku 252.

Ako se ovo desi, relei 8 i 9 (sl. 1) padaju, vaspostavljajući kola u položaj pokazan u slici, pa se i gornji prekidači isključuju na običan način. Jasno je da rele 9 radi, ako je isključni provodnik za liniju vezan za zemlju, bilo to da dolazi otuda, što je linija T—1 u upotrebi ili što je sekundarni prekidač SS u vezi sa zauzetom linijom.

Prepostavimo sad, da su devet od deset linijski primarne grupe (sl. 1) zauzete za selektore, koji imaju vezu s njima. Ovo stanje nastupa za svaku liniju, u slučaju, ako je ta linija stvarno u upotrebi ili ako je vezani sekundarni prekidač na zauzetoj liniji. Pod ovim uslovima krajnji dvostupni rele 19 radi preko svog prvog stupnja, čime se anker 21 stavlja u rad i zatvara kolo za rele 20, ali anker 22 ne radi u to vreme. Rele 20, po draženju zatvara mesta u kolima deset kretnih magneta, na pr. 201, sl. 3, sekundarnog prekidača SS, našta ti prekidači ove primarne grupe počinju tražiti nezauzete linije, jer su, u ovom slučaju, na zauzetim linijama, a sami nisu zauzeti. Kolo struje za sekundarni prekidač SS, na pr. za navedeni poslednji slučaj, jeste sledeće: od zemlje posredstvom probnog kontakta obuhvaćenog probnim krakom 204 sekundarnog prekidača SS, provodnika 16, veza kod I. D. F. i reljiskog nosača, ankera 12 i mirnog kontakta istog od relea 8, radnog kontakta i ankera 13' relea 9, spoljnog kontakta relea 20, veza kod I. D. F., provodnika 17, mirnog kontakta i ankera 217 isključnog relea 215, sl. 3, prekidnih kontakta 202 magneta 201 sekundarnog prekidača SS, relea 211, i vezanog

osigurača ka bateriji. Kretni magnet 201, pod kontrolom svojih samo-prekidnih kontakta 202, pomera napred krake 203—205 postepeno u tražnji za nezauzetom linijom. Ovo traje sve dotle, dok se ne nadje slobodna linija ili ne padne rele 20 (sl. 1), što može biti pre završetka rada sekundarnog prekidača SS t. j. u slučaju ako je drugi prekidač uspeo pre dolaska kraka 203—205 na polične kontakte nezauzete linije.

Ako je slobodna linija nadjena kojim od tražećih sekundarnih prekidača, onda rele lanca glavne linije, vezane sa tim prekidačem, pada i unosi drugi otpor u kolu relea 19, našta se rele 19 vraća u položaj iz nacrtta, pri čem otvara kolo relea 20. Ovaj rele potom pada i otvara sva vezana kola kretnih magneta.

Potsećamo, kao što je gore rečeno, da linija T—10 (sl. 1) pripada primarnoj grupi pokazanoj u sl. 2, kao i onoj pokazanoj u sl. 1, i zajednička je za obe grupe. Prema tome, ako se zemlja veže sa isključnim provodnikom linije T—10 (sl. 2), onda je ona preko provodnika 32 u vezi sa isključnim provodnikom linije T—10' (sl. 2). Rezultat je da rele lanca na liniji T—10' radi istovremeno sa releom na liniji T—10 (sl. 1), tako da se kontakti relea u obe grupe zatvaraju, ako je linija u službi bilo ma sa koje grupe.

Napominjemo, da su levi kontakti relea 20 (sl. 1) spojeni sa levim kontaktima relea 20' (sl. 2) tako, da se, ako linija nije u upotrebi, sekundarni prekidač SS, do koga ide linija T 10, može staviti u rad od strane početnog relea 20 bilo jedne ili druge grupe. Ovaj je raspored očevidno potreban, pošto za vreme službe linija T—10 može, katkad, biti jedina slobodna linija, koja se dobija bilo od jedne ili druge grupe.

U slučaju, ako rele 19 (sl. 1) dejstvuje, da bi stavio u rad rele 20 i poslednja slobodna linija uzeta u upotrebu pre, nego što se nova može izabrati, onda se kratko vezuje poslednji zaostali otpor u kolu relea 19, našta rele 19 radi preko svog drugog stupnja i zatvara kolo za brojač M, koji javlja selektorima trenutno stanje, ako su sve linije u grupi zauzete. Slučajna funkcija brojača M, prema tome, neće pokazati nenormalno stanje stvari, ali u slučaju, ako su grupe stalno preopterećene, onda će učestani rad brojača M pokazati to stanje.

Ako predjemo sad na rad kontrolnog uredjenja pokazanog u sl. 3, vidimo da je u praksi nadjeno da, ako ima samo dve ili tri linije, nezauzete u datoј grupi, postoji tendencija za biranje iste slobodne

linije velikim brojem slobodnih sekundarnih prekidača. U slučaju, ako su prilike nešto nesredjene u odgovarajućim primarnim grupama, onda će većina slobodnih sekundarnih prekidača velike grupe, skupljene na istim linijama, tražiti veze istovremeno, ako se nezauzeta linija upotrebi jednim od tih prekidača. Ovo ima dve teškoće. Prvo zemlja je u vezi sa isključnim provodnicima zauzetih linija preko relativno lakih reljfskih kontakta, odakle izlazi, da su ti kontakti često nemocni da sigurno nose srazmerno veliku količinu struje, koja je potrebna za energiziranje kretnih magneta većeg broja sekundarnih prekidača. Zatim su probni kraci sekundarnih prekidača tipa veze na most, t. j. probni krak obuhvata idući prvi kontakt pre nego što prekinu vezu sa onim, koji ostavlja. Prema tome, ako se okreće sinhrono veći broj prekidača sa jednim prekidačem, koji lagano zaostaje, onda probni krak ovog prekidača vezuje zemlju, da bi se energizirali kretni magneti svih drugih prekidača, ako je grupa istovremeno radećih prekidača baš u momentu prelaza sa zauzete linije na slobodnu. Posledica ovog je često, da se probni krak zaostajućeg prekidača ošteti usled prevelike struje, koju nosi.

Ovo se otklanja u ovom slučaju ograničenjem akcije traženja, ako se pojavi prenatrpanost u kakvoj dator grupi, očemu će sad biti govora. Možemo istaći, da je rele 211, koji vezuje bateriju za kretne magnete rafa od dvadeset sekundarnih prekidača, udešen tako, da ne radi dotle, dok napred određeni broj sekundarnih prekidača u vezanom rafu ne radi istovremeno. Pronadjeno je u praksi, da je u većini slučajeva najbolja kontrola traženja prekidača obezbedjena releom 211, koji je udešen tako, da ne radi, ako se okreću tri prekidača, već četiri prekidača u vezanom rafu. Ako nastupi ovaj uslov u takvom rafu, vezanom sa releom 211, onda onaj rele radi i preko ankera 212 vezuje bateriju za provodnika 213, koji je zajednički za baterijska releja četiri rafa sekundarne grupe, našta relei 231 i 232 stavljaju u rad svoje namotaje donji i gornji. Kod ankera 263 i 264 relei 231 i 232 zatvaraju svoja kola za namotaje gornji i donji preko otpora 267 i 268. Kod dva gornja ankera relei 231 relei 215 i 216 isključuju se od zajedničkog provodnika 214 i vezuju se za zemlju preko otpora 265 i 266. Relei 215 i 216 energiziraju se sad i otvaraju kola kretnih magneta; isključni relei drugog, trećeg i četvrtog rafa ove grupe energiziraju se na sličan način.

Kod ankera 261 i 262 zatvara se kolo za gornji namotaj releja 220. Rele 220 se energizira i kod ankera 224 zatvara kolo preko mirnog kontakta i ankera 222 za lagano draženi rele 218. Tako isto se zatvara kolo preko kontakta 234 kretnog magneta 233 za rele 219 sa rezultatom, da rele 219 radi i kod ankera 222 otvara kolo releja 218, pre nego što ovaj rele 218 počne da radi. Drugo kolo se zatvara preko mirnog kontakta i ankera 221 za kretni magnet 233 prekidača CS. Magnet 233 se energizira, da bi pomerio krake 268 i 269, i na kontaktima 234 otvara kolo za rele 219. Rele 219 sad pada i kod ankera 222 opet zatvara kolo releja 218 sa rezultatom, što se rele 218 energizira posle malo vremena i kod ankera 221 otvara kolo magneta 233. Ovaj magnet kod kontakta 234 zatvara kolo releja 219, pomerajući u isto vreme krake 268 i 269 za jedan stupanj u pravcu suprotno okretanju kazaljke sata. Krak 269 sada zatvara kolo preko svog prvog vezanog poličnog kontakta za donji namotaj releja 220, tako da se ovaj rele održava energiziran sve, dok prekidač CS ne završi svoj ciklus rada. Krak 268 pak naiži na mrtav kontakt i prema tome u to vreme ne daje nikakav rezultat. Ovaj mrtav kontakt postavljen je u polici kraka 268 tako, da usporava kontrolu traženja sve, dok rad prekidnih releja 218 i 219 ne postane stalan, pošto taj rad može biti nešto nepravilan, dok se ne preduzmu dva stupnja.

Ako se kolo releja 219 zatvori na kontaktima 234, kad magnet 233 padne, onda se rele 219 energizira opet i kod ankera 222 otvara kolo za rele 218. Ovaj rele pada posle izvesnog vremena i na ankeru 221 opet zatvara kolo magneta 233. Posledica je, da se magnet 233 spravlja za dalje pokretanje unapred povezanih krakova, i kod ankera 234 otvara kolo releja 219. Ovaj rele 219 opet pada tako, da se rele 218 draži i na inketu 221 otvara kolo kretnog magneta 233, našta ovaj magnet pada i tera napred krake 268 i 269 za jedan stupanj. Krak 268 u to vreme vezuje bateriju za spoj isključnog releja 215 i otpora 265. Posledica ovoga je, da rele 215 pada i zatvara mesto u kolima struje za deset vezanih sekundarnih prekidača tako, da neki, spremni da vrše traženje, isto mogu sada vršiti.

Rad kontrolnog prekidača CS pod upravom releja 218 i 219, nastavlja se na opisani način, s rezultatom, da se posle sledećeg stupa (hoda) kraka 268 rele 215 opet energizira, a rele 216 deenergizira. Posle dva sledeća hoda, isključni releji dru-

gog rafa postupno ses momentano deenergiziraju i posle petog efektivnog hoda olakša 268 kočeći namotaj releja 231 kratko se vezuje, našta rele 231 pada i omogućava, da padnu isključni releji dva prva rafa u slučaju, da provodnik ne vezuje bateriju više sa tim releom.

Posle sledećih hodova kontrolnog prekidača CS, četiri isključna releja trećeg i četvrtog rafa deenergiziraju se postupno i samo momentano, posle čega se kratko vezuje namotaj releja 232. Rele 232 pada, ako je baterija odvezana od provodnika 213, i omogućava potpuno deenergiziranje isključnih releja trećeg i četvrtog rafa. Jasno je, naravno, ako postoji prenartpanost na jednom od rafova, da će releji 231 i 232 ostati energizirani i gornji se radi ponavljati.

Ako prepostavimo, da je baterija isključena od provodnika 213 prekratko veze kočećeg namotaja releja 231 i da su oba releja 231 i 232 sad deenergizirana, onda će se početno dražiti kolo releja 220 otvoriti sada na ankeru 261 i 262. Rele 220 ostaje energizirano preko svog kočećeg kola struje sve, dok krak 269 ne učini drugi hod i stane na mrtvi, pokažani kontakt. Idući ciklus radova kontrolnog prekidača CS počinje sa kracima u ovom položaju.

Patentni zahtevi.

1.) Telefonski sistem, kod koga primarni automatski prekidači imaju pristup ka velikoj grupi linija pomoću sekundarnih prekidača, koji su na red vezani sa prvima i udešeni da rade nezavisno od dela, koji vrši pomenutu vezu, naznačen time, što su sekundarni prekidači (SS na pr.), koji imaju pristup ka istim odlaznim linijama, podeljeni u izvestan broj grupa i što su predviđeni rasporedi (prekidač CS) tako, da ako preveliki broj prekidača želi rad u isto vreme, onda dobijaju vezu istovremeno samo prekidači jednog dela grupe.

2.) Telefonski sistem po zahtevu 1, naznačen time, što se kolo kretnog magneta (201) sekundarnog prekidača (SS) pruža od probnog kraka (204) prekidača pa preko kontakta (12, 13) releja (8, 9), koji leže na primarnoj strani razvodnog okvira (IDF), koji služi za lakše grupisanje prekidača.

3.) Telefonski sistem po zahtevu 1, naznačen time, što su primarni prekidači podeljeni u izvestan broj grupa, za čiji su veći broj zajedničke izvesne linije (T—10), koje idu ka sekundarnim prekidačima, i predviđena sredstva, pomoću kojih se sekundarni prekidač vezan sa zajedničkom

linijom (**T—10**) stavlja u rad pod kontrolom ma koje grupe, sa kojom je vezan.

4.) Telefonski sistem po zahtevu 2 naznačen time, što je učinjeno da magnet (**210**) sekundarnog prekidača (**SS**) radi sa potencijalom (zemlja) dobivenim od probnog provodnika (**252**), pri čem isti potencijal energizira rele (**9**), koji potom (kod **13**) zatvara izvesno mesto u kolu magneta (**201**).

5.) Telefonski sistem po zahtevu 2 naznačen time, što je udešeno da magnet (**201**) sekundarnog prekidača (**SS**) radi sa potencijalom (zemlja) dobivenim od probnog kraka (**204**), pri čem se potencijal dovodi ka magnetu (**201**) preko skakavice na razvodnom okviru (**IDF**), preko kontakta (**12, 13**) relea (**8, 9**) i preko druge skakavice na pomenutom okviru.

6.) Telefonski sistem po zahtevu 1 naznačen time, što je rele (**8**), uključen u linjsko kolo, udešen da pri radu otvara (kod **12**) mesto u kolu magneta (**201**) sekundarnog prekidača (**SS**) tako, da sprečava prekidač od kretanja, ako se potencijal (zemlja) veže za probni provodnik (**6**) usled zauzeća prekidača (**SS**).

7.) Telefonski sistem po zahtevu 2 naznačen time, što se struja za rad magneta (**201**) dovodi preko relea (**211**), koji pri radu čini efikasnim (kod **212**) raspored (prekidač **CS**) radi istovremenog pomeranja napred sekundarnih prekidača samo jednog dela grupe.

8.) Telefonski sistem po zahtevu 2 i 7, naznačen time, što je kontrolni prekidač predviđen, da upravlja grupom releja (**215, 216**), koja vrši zatvaranje mesta u kolima magneta (**201**) sekundarnih prekidača jedne grupe.

9.) Telefonski sistem po zahtevu 1 naznačen time, što se rad grupe sekundarnih prekidača (na pr. **SS**) spremi strujom, koja teče preko kontrolnog kola (preko releja **19**), dok povećana struja, koja teče preko istog kola, izaziva rad jednog brojača (**M**).

10.) Telefonski sistem po zahtevu 9 naznačen time, što se rad grupe sekundarnih prekidača (na pr. **SS**) spremi delimičnim radom krajnjeg dvo-stupnog releja (**19**), koji — ako je u punom radu — zatvara kolo struje za brojač (**M**).

11.) Telefonski sistem po zahtevu 10 naznačen time, što se rele (**19**) delimično stavlja u rad, ako su svi sem jednog prekidača u grupi nepristupačni, i potpuno radi, ako su svi prekidači u grupi nepristupačni.

12.) Telefonski sistem po zahtevu 3 naznačen time, što je zajednička linija (**T—10**) vezana sa releom (**20**), koji odgovara svakoj primarnoj grupi, čiji je on sastavni deo, tako da pomenuti releji (**20**) rade sa sličnim releima (**20'**) vezanim sa drugim linijama u grupi, da bi se kontrolisao rad vezanih sekundarnih prekidača.

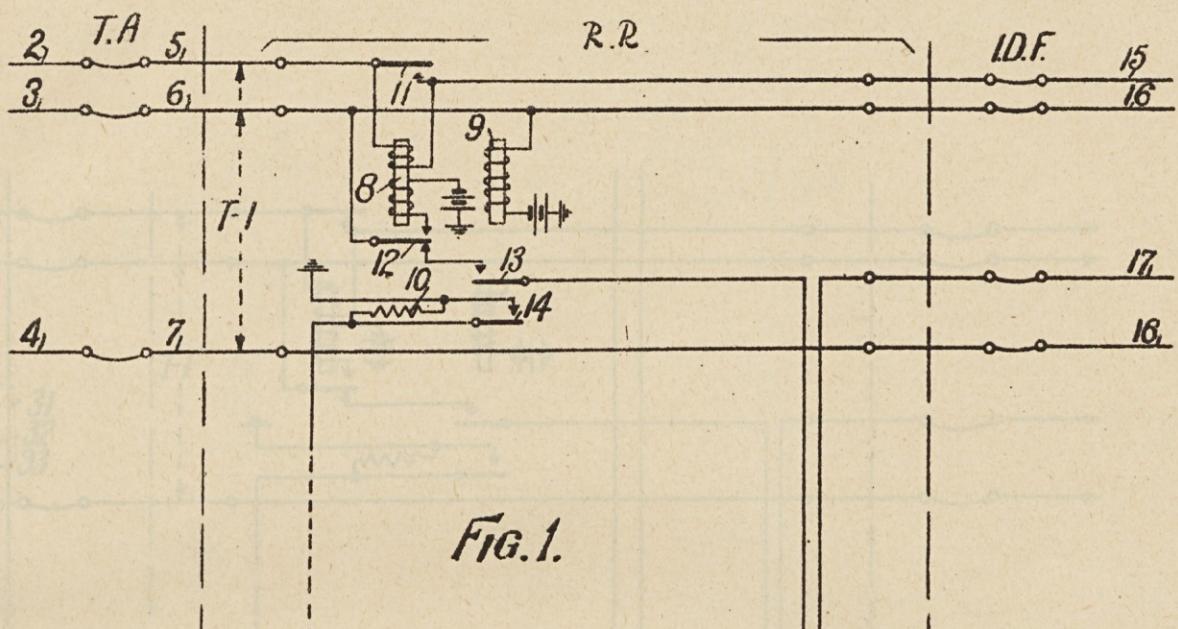
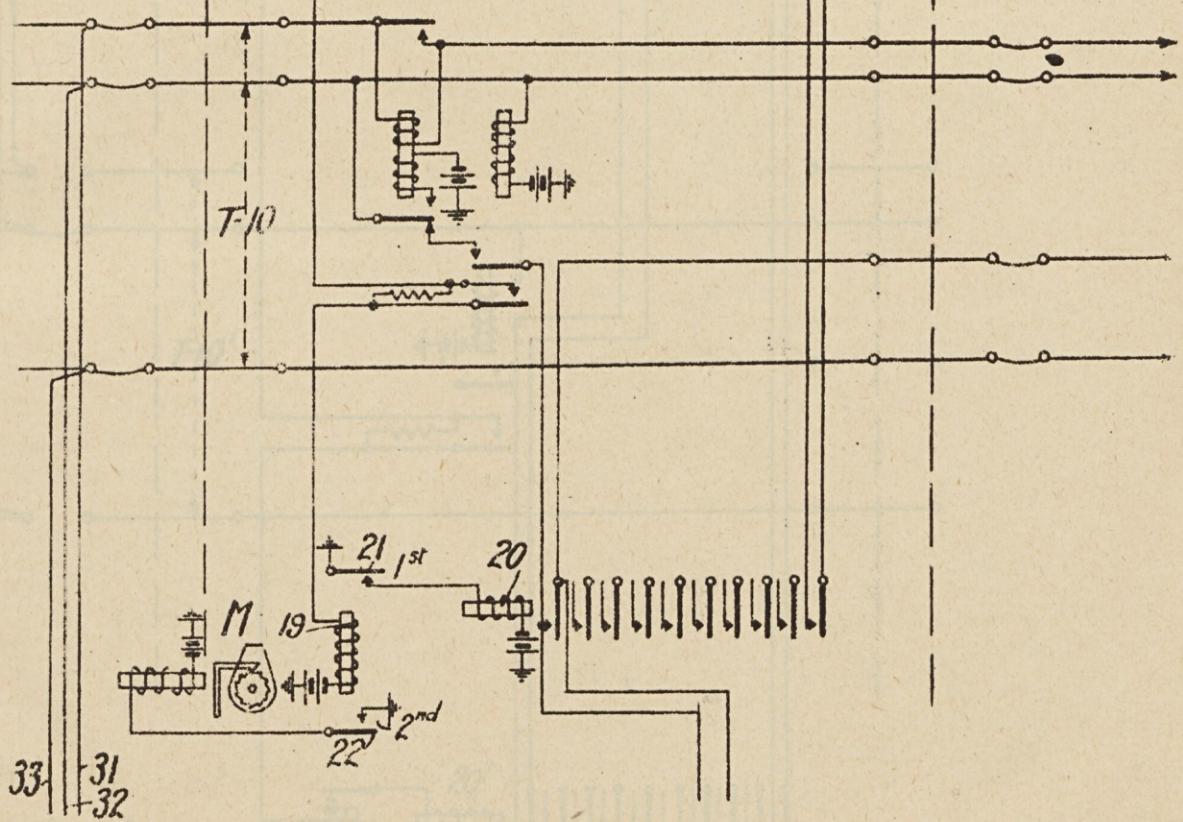

FIG. 1.

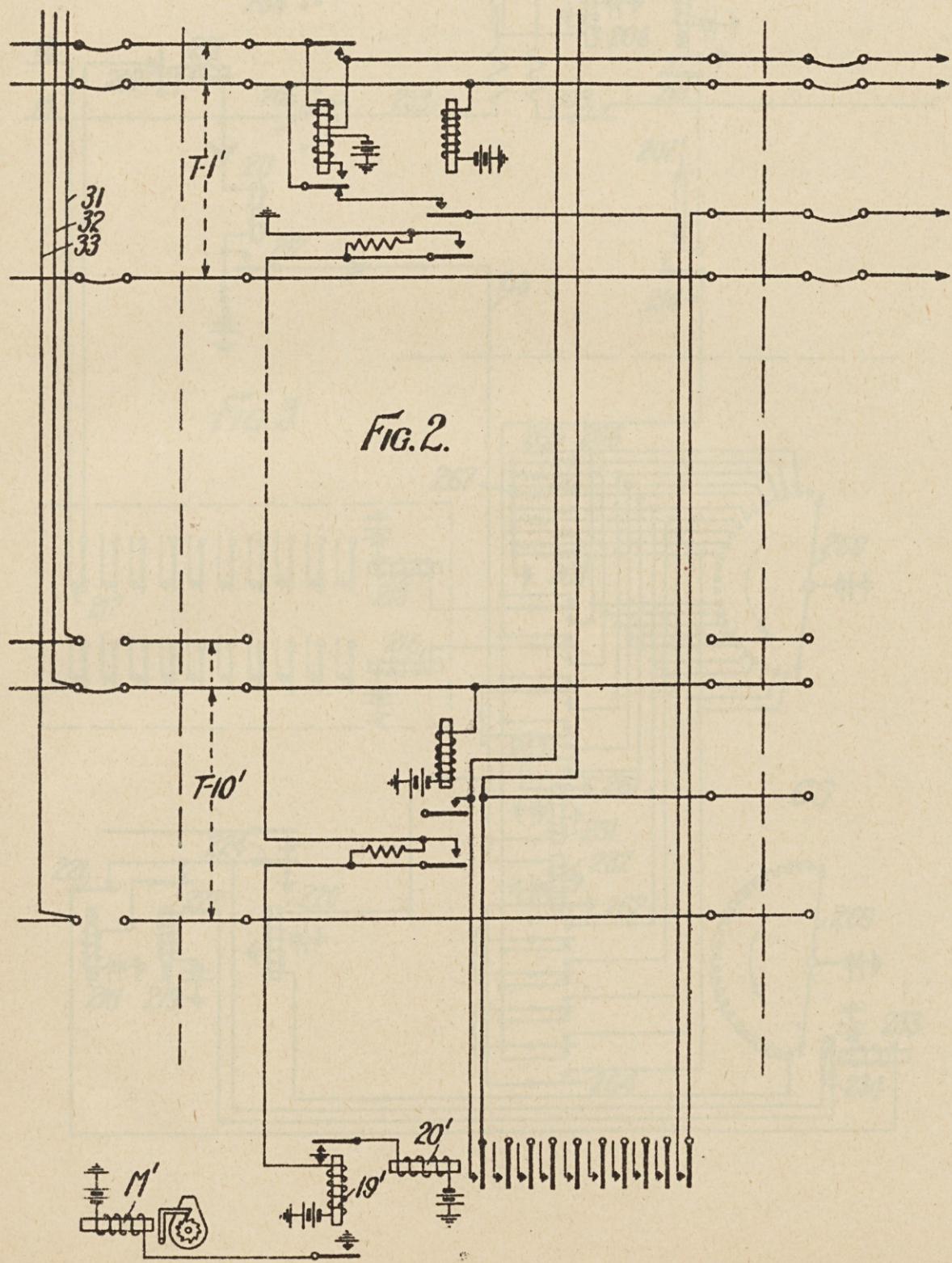
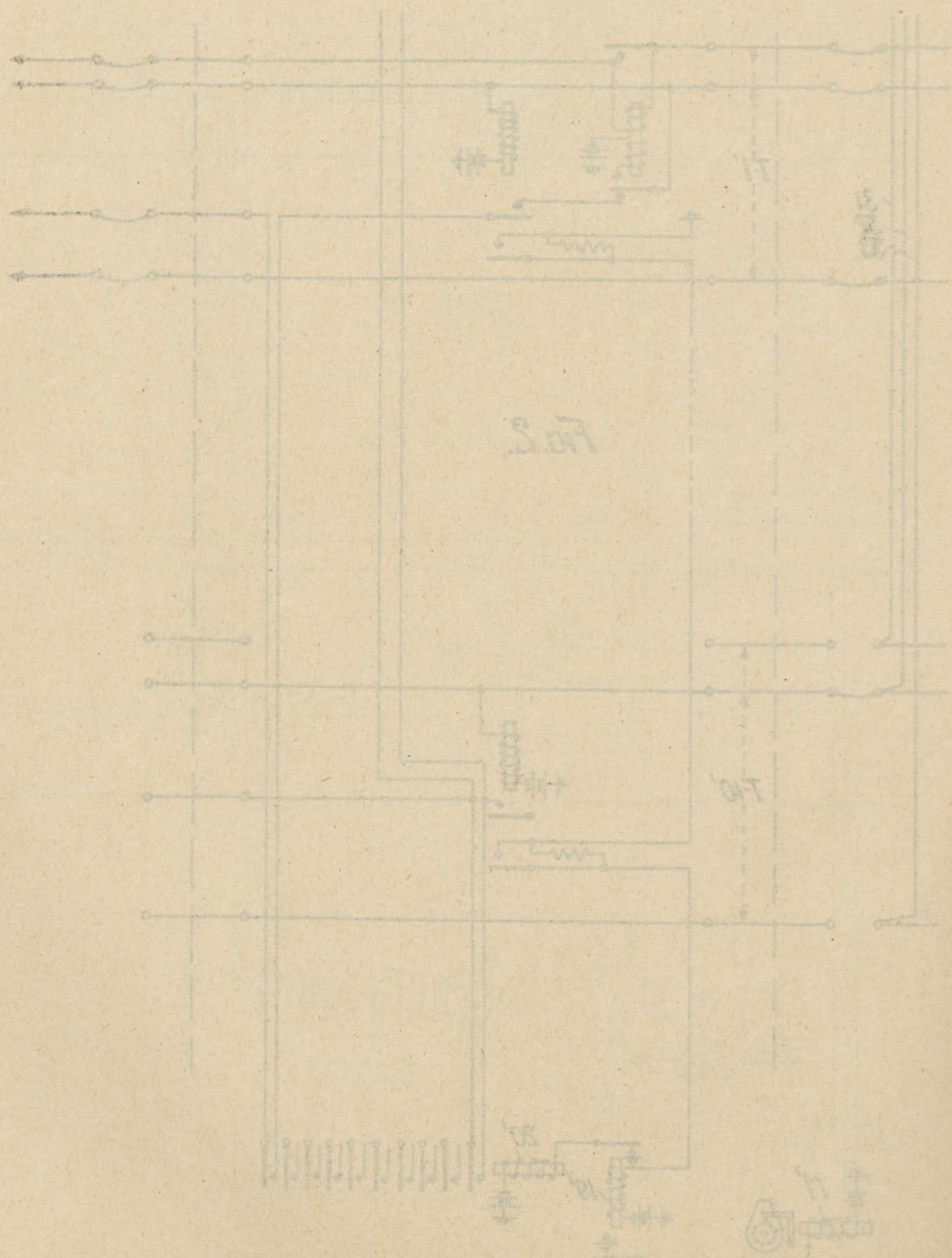

FIG. 2.

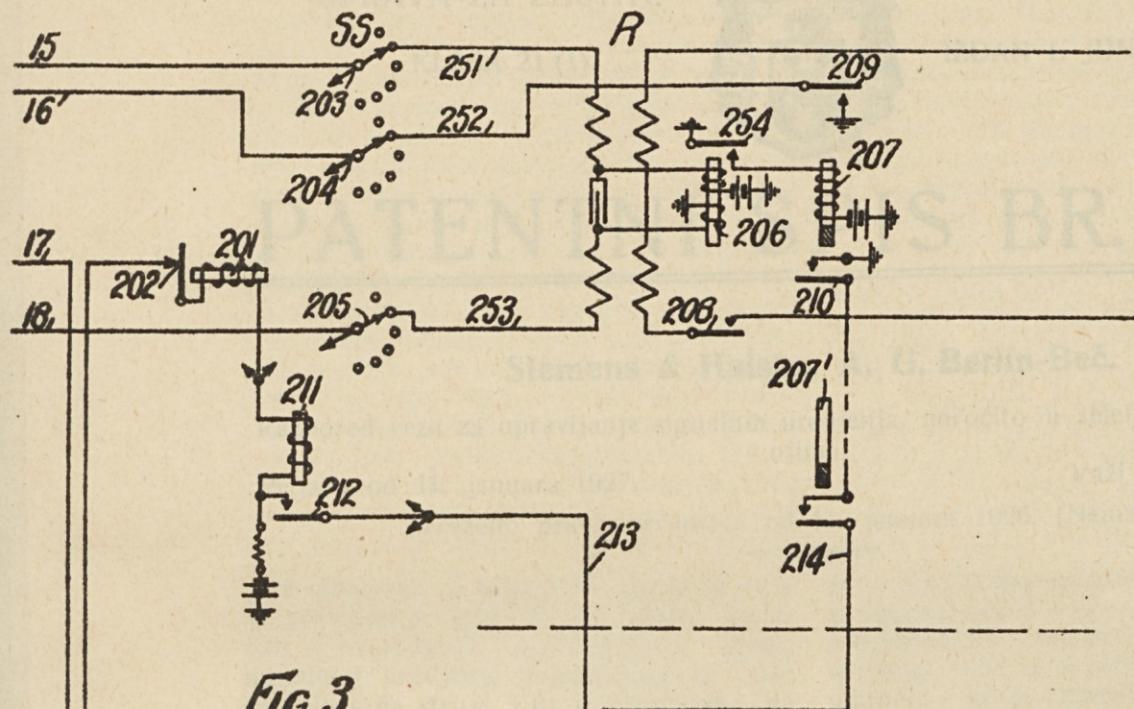

FIG. 3.

